

F. t. l. vedr. straffeloven m.v.

at en gruppe personer, der handler med fælles formål begår en eller flere forbrydelser som anført i stk. 1 eller 4 (litra c).

Efter konventionens artikel 2, stk. 5, litra c, skal det således være strafbart forsættligt at medvirke til, at en gruppe af personer, der handler med fælles formål, begår en eller flere terrorhandlinger, hvis den medvirkende handler (1) i den hensigt at fremme (indsamlings-)gruppens kriminelle virksomhed eller formål, når virksomheden eller formålet indebærer, at en sådan forbrydelse begås, eller (2) foretages med viden om, at (indsamlings-)gruppen har til hensigt at begå en sådan forbrydelse.

Endelig må det antages, at medvirkensansvaret i artikel 2, stk. 5, litra c, omfatter enhver form for bistand, uanset om denne bistand isoleret set er lovlig, f.eks. i form af advokat- eller revisorbistand til en organisation, som af bistandsyderen er kendt for at begå terrorhandlinger, forudsat bistanden fremmer gruppens kriminelle virksomhed eller formål, eller ydes med viden om, at gruppen har til hensigt at begå en terrorhandling.

Handlinger omfattet af artikel 2, stk. 5, litra a og b, er efter Justitsministeriets opfattelse strafbare efter straffelovens almindelige medvirksregel i § 23, jf. bemærkningerne ovenfor i pkt. 2.2.1.2.3.

Der kan efter Justitsministeriets opfattelse rejses spørgsmål om, hvorvidt den kriminaliseringspligt, der følger af artikel 2, stk. 5, litra c, 1. led, (»medvirken ... i den hensigt at fremme gruppens generelle kriminelle virksomhed eller formål...«) rækker videre end de danske medvirksregler. Efter dansk ret skal medvirksforholdet således være rettet mod en konkretiseret forbrydelse, for at gerningsmanden kan siges at have det fornødne forsæt.

I andre lignende konventioner omfatter kriminaliseringspligten adfærd i form af »medvirken« til de forbrydelser, som opregnes i den pågældende konvention. Der kan i den forbindelse henvises til artikel 1, litra b, i konventionen til bekæmpelse af ulovlig bemægtigelse af luftfartøjer, artikel 1, litra f, i den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme samt artikel 1, stk. 2, litra b, i konventionen imod gidseltagning.

I FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger indgår imidlertid i artikel 2, stk. 3, litra c, en bestemmelse, der er identisk med FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme artikel 2, stk. 5, litra c. I forbindelse med de ændringer, der var nødvendige for, at Danmark kunne ratificere FN's terrorbombkonvention (lov nr. 280 af 25. april 2001) blev det overvejet, om straffelovens § 23 omfatter til-

fælde efter artikel 2, stk. 3, litra c, 1. led, hvor den pågældende person medvirker til, at en gruppe personer, der handler med et fælles formål, begår en eller flere forbrydelser som anført i artikel 2, stk. 1 og 2. I bemærkninger til lovforslaget, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, s. 2905, blev det anført:

»Der må efter Justitsministeriets opfattelse ... lægges vægt på, at FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger tager sigte på en forholdsvis afgrænset gruppe af lovovertrædelser af yderst alvorlig og almenfarlig karakter. En person, som forsættlig fremmer den kriminelle virksomhed eller formål hos en gruppe personer med kendskab til gruppens generelle formål, og som dermed bidrager til en af de lovovertrædelser, der er omfattet af konventionen, må på den baggrund anses for at have forsæt til en lovovertrædelse, som er tilstrækkelig konkretiseret til at kunne medføre medvirkensansvar.«

Med terrorfinansieringskonventionen er hensigten imidlertid at ramme en personkreds, hvis medvirks handlinger er endnu fjernere fra den konkrete terrorhandling sammenlignet med terrorbombkonventionen. Hvor terrorbombkonventionens medvirksbestemmelse omfatter personer, der medvirker til, at en gruppe personer, der handler med fælles formål, f.eks. sprænger en bombe og derved overtræder straffelovens § 183, trods viden om gruppens hensigt, omfatter terrorfinansieringskonventionens artikel 2, stk. 5, litra c, den person, der medvirker til, at en gruppe personer, der handler med fælles formål, indsamler midler til brug for terrorhandlinger. Der kan således blive tale om at straffe en person, der i relation til den konkrete terrorhandling kan være medvirkende i tredje eller fjerde led.

Efter Justitsministeriets opfattelse vil denne form for medvirken ikke altid være omfattet af straffelovens § 23 eller den nye foreslåede bestemmelse i § 114 a. En gennemførelse af FN's terrorfinansieringskonvention vil derfor på dette punkt kræve en ændring af straffeloven. Den medvirken, der omfattes af terrorfinansieringskonventionens artikel 2, stk. 5, litra c, 2. led, må derimod anses for omfattet af det almindelige medvirksbegreb.

En udvidelse af det strafferetlige medvirksbegreb til bredt at omfatte enhver form for støtte til organisationer, uden at støtten kan henføres til konkrete terrorhandlinger, kan rejse principielle betænkeligheder. Det er imidlertid vigtigt at fastholde, at der er tale om yderst alvorlige forbrydelser af almenfarlig karakter. For at opnå det stærkest mulige strafferetlige værn mod terrorisme er det nødvendigt at kriminalisere i et videre omfang, end hvad der i øvrigt gælder for andre